

Vsem tem razstavnikom, pa tudi tistim, kateri niso tukaj imenovani, ker so v razstavo manj ali ne ravno posebnega sadja poslali, se komisija, ktera ni poslanega sadja samo le za razstavo vrstila, ampak ga tudi z velikim trudom po pravem imenu razločila, zahvaluje očitno, da so obogatili razstavo s svojim sadjem. V posebnih bukvicah, ki jih bo kmetijska družba v slovenskem in nemškem jeziku na svetlo dala, bojo vsi imenovani, ki so se vdeležili razstave. Tiste razstavnike pa, kateri imajo žlahne jabelka ali hruške in ktere bojo v teh bukvicah kot take (žlahne) zaznamovane, prosi komisija še posebno, naj bi prihodnjo spomlad cepičev c. k. kmetijski družbi v Ljubljano poslali, da se potem razdelijo po deželi in tako prav povzdigne domača sadjoreja.

Drugi pot se imenujejo razstavniki, ki so prejeli častne pisma za druge vrste razpostavljenih pridelkov in izdelkov.

Razsodba o celjski razstavi.

„Kako se je nek obnesla tista razstava, o kateri smo unikat govorili v „Novicah“? Žal mi je, da nisem mogel tje romati; pa mislim, da bodo že „Novice“ povedale, kako je kaj bilo.“

Tako si misli marsikter kmet, ki zavolj posebnega dela, branja, sejanja itd. ni mogel razstavne dni iti v Celje. Res je, naj ti bo žal, dragi kmetovavec, za to razstavo; pa tvoja druga želja naj se spolni, namreč ta, da po „Novicah“ zveš, kakošna je bila razstava. Da pa golo resnico dobiš, bom na kratko razložil, kaj so razstavni sodniki razsodili.

Razstavne stvari (predmeti) so bile razdeljene na štiri dele.

Prvi razdelek je obsegal poljske in vrtno pridelke. Sodniki so pri tem razdelku spoznali, da so darila vredni sledeči pridelovavci: Gospod Franc Otorepec, prvosednik podružnice brežke, Spritzei iz Lutmerka, Frohlik, župan celjskega obrežja, J. M. Wokaun, prvosednik podružnice celjske, in njegova čast. gospá, kmet Vizjak, grof Mensdorf-Pouilly baron Hakelberg, Schnitzer žl. Lindenstamm, kmet Sbobian, Stiglitz, stotnik Smerczek, Grabič, Hostonski, Neuner.

Drugi razdelek je obsegal vina. Sodniki so si odločili razna vina pojedinih podružnic posebej razsojevati, ne pa vsa vina brez razločka kraja, v katerem so rastle. Primerne (relativne) prednosti so bila toraj vina sledečih razstavnikov vredna spoznana v celjski podružnici: Gosp. J. M. Wokaunove, Derčeve, grof Mensdorfove, — v podružnici konjički: konjičke grajščine in g. Hebenstreit-ove, — v p. brežke: gospé Hercogove rudeči drenovčan, gosp. H. Delkottove in Kopačeve, — v ptujski: Franc Janeževe, — v radgonski: Bratkovičeve in Tappeinerjeve, — v mariborski: grajšine Rothwein (Razvanje?) z razsodkom izvrstnosti, — v lutnerški: A. Schenkelove.

Tretji razdelek: živina. Vreme ni bilo jako ugodno, da bi se bilo razstavnikov vdeleževalo s svojo živino; vendar je bila lepa in darila vredna, posebno teh-le razstavnikov: Schnitzerjeva žl. Lindenstamma (raznovrstna goveda), Wokaunova (svinje in perutnina), Franc Zužatova (bik), bar. Wakelbergova (goved in svinje), Fridrihova (koštrun in perutnina); Zimatova mlaj. (krave), Plešivšnikova (ovce); Strosova (pastuh).

V četrtem razdelku so bile razstavljene mašine (stroji) in drugo orodje. Hlubek-ova, Ransomes in Sims-ova, Arndorfer-ova rezavnica se je jako dopa-

dala. — Härtel in Bergmanova ruživnica (mašina za koruzo ružiti) je bila obče pohvaljena in priporočana, kakor tudi Ransomes-ove žrmlje (Schrotmaschine). Najbolja ožemnica (Traubenquetsmaschine) je bila spoznana gosp. Wokaun-ova. Za male posestnike je posebno pohvaljena Quandest-ova vetrnica (Windmühle) iz Maribora, tako tudi sevnica. Plugov je bilo veliko; najpripravnejši pa se je zdel Vizjakov; „posebno priporočuje“ odbor razsodivni vrtečo vinsko sesavnico, ki sta jo naredila Härtel in Bergman v Gradcu in izstavil Gottsbacher; veljá pa 135 gold. Vrtnarsko orodje bratov Ditmar-ov iz Heilbrona je tudi posebno omenjeno kot izvrstno. Veliko hvalo si je zaslužil in pridobil gosp. učitelj Vlies iz Laškega, ktereга učenci so precej lepega orodja v malem naredili. Vse te mašine so gospodje tudi poskušali pred mnogim občinstvom; se vé da bi bilo še več gledavcev prišlo gledat lepih in hasljivih stvari, ako ne bi domá bilo toliko dela ravno takrat. Vendar je bilo za prvo poskušnjo precej razstavnikov, dosti razstavnih predmetov in obilo gledavcev, tako, da smemo zadovoljni biti s tem uspehom. Gotovo ni nobenemu žal, ki se je vdeležil hasljive razstave. Čudno je, da najbližja okolica je najmanj razstavnikov imela, najdaljša (brežka) pa največ; gotovo, ker je celjsko podružnico toča zadela.

Končali so razstavo z obedom, pri katerem je obče spoštovani c. k. okrajni predstojnik gosp. Lichtenegger slovensko zdravico napil kmetom svojega okrožja, posebno pa nam dobro znanemu gospodarju Vizjaku, kateri je v krepki slovenski besedi to zdravico odzdravil. Brala se je obča zadovoljnost na licih nazočnikov; bralo se jim je v zaupljivem očesu, da ne bodo zamudili priložnosti, ako se bodo imeli vdeležiti druge leta druge razstave morebiti v drugi podružnici. Hvala toraj za ta uspeh ne le vsem razstavnikom in podpirateljem občekoristnega podvzetja, temuč in posebno še odboru celjske podružnice, ki se ni vstrašil niti hrupa sovražnega, niti truda in znoja svojih rok, da je le razstava bila mogoča. Da bi se le tudi še po drugod na slovenskem Štajarju tako krepko obnašale podružnice kmetijske kakor tu! Potem bi morebiti bilo mogoče uresničiti tisto misel, ki se je v nekem dopisu v „Napreju“ izgovorila, da se namreč vse slovenske podružnice na Štajarskem zlijejo v jedno slovensko kmetijsko društvo. Dasiravno je tu pa tam slišati voljnih glasov na ta namen, vendar nam bo treba čakati nove društvene postave (Vereinsgesetz), ker na podlagi stare postave se ne bi lahko dalo ustanoviti omenjeno društvo. Dokler pa nove postave ne dobimo, delajmo pridno ne le vsak na svojem polji, temuč tudi v učilnicah, v čitavnicah, v razstavah, v raznovrstnem poduku naroda milega, da ne bo dremal kmet, kadar pride čas možkega delovanja. Z Bogom!

Ivan Gršak.

Nova iznajdba.

Kako pisma in vsako drugo pisanje lepo, dober kup in hitro kopirati ali ponatisniti.

8. list dunajskega časnika „Neueste Erfindungen“ naznanja, da je gosp. Moric Grell, inženir in tehniški tajnik (sekreter) pri fužinah v Rešici, iznajdel napravo, da se vsako pisanje dober kup, lepo in hitro ponatisne ali kopira.

Od te iznajdbe, ki ima za naše cesarstvo privilegijo, je v 14. listu omenjenega časnika prilozhen en tak natis, za ktereга celó ni treba mašine (kopirpresse), ampak se dá s samo roko napraviti.

Pisarnicam vradnij, trgovcem in vsem, ki želijo več iztisov kakega pisanja napraviti, utegne ta novica važna